

Öksüz Mazi

– İ.G. · 05 Şubat 2016

Sedef kakma sandıklarda kilitli kalmış zaman...
Güzel sesler gömülmüş servili sessizliğe...
Nihavendi, hüzzamı hatırlamıyor keman...
Gramofon alışmış artık kimsesizliğe...

Tavanın oymasından hâlâ terleri damlar,
Elleri öpülesi o büyük üstatların...
Vitraylı pencerede çiçek açarken camlar,
"Bismillah" ı duyulur duvardaki hatların...

Ne eskimiş, ne solmuş, dayanmış onca yıla,
En kutsal emaneti nur yüzlü dedelerin;
Seslerini duyan yok, gözyaşları nafile,
Sandıklarda en altta kalmış seccadelerin...

Hor görülen şu kilim, basıp geçilen halı,
İlmek ilmek sevdadır ve düğüm düğüm emek...
Hoş olurdu mutlaka, onlardaki masalı
Cumbalarda oturan ninelerden dinlemek...

Ebru, tezhip, minyatür, dantel, nakış ve oya,
Bunlarla yansır bize mazinin altın çağı...
Pili yok boyası yok, oynasın doya doya,
Dedenin el emeği torunun oyuncağı...

Öksüz kalmış zamandır aslında mazi denen...
Köksüzlük kaderidir onu öksüz edenin.
Boşa kürek çekersin, heder olur her senen;
Gövdesi mi olur hiç kökünü kaybedenin?

İhsan Gürbüz - 11.10.2011 / Alanya